

3. elmulasztotta figyelembe venni az Európai Uniónak ténylegesen okozott veszteséget az önkéntes munkához kapcsolódó kiadások tekintetében, és helytelenül azon az állásponton volt, hogy nem volt megfelelő vizsgálat a tekintetben, hogy az ingatlanokhoz kapcsolódó tevékenységekre vonatkozó kiadások kielégítik-e a követelményeket, következésképpen pedig tévedett annak megállapításával, hogy a kulcsfontosságú ellenőrzésnél hiányosság merült fel, mivel:
- 3.1. alaptalanul nem vette számításba az ügynökség által kért és független szakértők által elvégzett vizsgálatra vonatkozóan a litván intézmények által szolgáltatott adatokat, amely vizsgálat során megállapították, hogy ténylegesen milyen veszteség érhette az EU alapokat, mekkora e veszteség összege, és hogy mely veszteség kapcsolódott a természetbeni hozzájárulások (ingyenes önkéntes munka) ellenőrzési rendszerében fennálló hiányosságokhoz, és indokolatlanul alkalmazott 5 %-os pénzügyi korrekciót;
- 3.2. helytelenül állapította meg, hogy a 65/2011/EU rendelet 24. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjának nem tettek eleget a támogatási kérelmekre vonatkozó adminisztratív ellenőrzések elvégzése és a projektkiadások ellenőrzése során, különösen a természetbeni hozzájárulásokkal kapcsolatban (ingatlanok).

⁽¹⁾ HL 2017. L 165., 37. o.

⁽²⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 549. o.; helyesbítés: HL 2016. L 130., 7. o.).

⁽³⁾ A vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2011. január 27-i 65/2011/EU bizottsági rendelet (HL 2011. L 25., 8. o.; helyesbítés: HL 2011. L 201., 20. o.).

2017. szeptember 6-án benyújtott kereset – ICL-IP Terneuzen és ICL Europe Coöperatief kontra Bizottság

(T-610/17. sz. ügy)

(2017/C 357/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: ICL-IP Terneuzen (Terneuzen, Hollandia) és ICL Europe Coöperatief UA (Amszterdam, Hollandia) (képviselők: R. Cana és E. Mullier ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
- semmisítse meg a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet XIV. mellékletének módosításáról szóló, 2017. június 13-i (EU) 2017/999 bizottsági rendeletet, amennyiben az felveszi a REACH rendelet XIV. mellékletébe az nPB-t;
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére; és
- tegyen meg minden egyéb, illetve további szükséges intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az Európai Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor nem vette figyelembe a releváns tényeket és megsértette a megfelelő ügyintézés elvét.
- A felperesek azt állítják, hogy az Európai Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor nem vette gondosan és pártatlanul figyelembe a felperesek által az Európai Bizottsághoz benyújtott releváns információt, amely azt bizonyította, hogy az anyag nem felelt meg azon feltételeknek, amelyek alapján a REACH rendelet XIV. mellékletében annak elsőbbség biztosítandó, illetve amelyek alapján e mellékletbe azt fel kell venni. A felperesek szerint, ha az Európai Bizottság figyelembe vette volna az információt, az anyag által kapott eredmény alacsonyabb lett volna, vagy hasonló lett volna olyan más anyagok eredményéhez, amelyeknek ugyanezen értékelési forduló során nem biztosítottak elsőbbséget, és a vitatott rendelet nem vette volna fel az anyagot a REACH rendelet XIV. mellékletébe.

2. A második jogalap azon alapul, hogy a vitatott rendelet sérti a REACH rendelet 55. cikkét és ellentétes a REACH rendelet versenyképességi célkitűzésével, továbbá sérti a kereskedelemhez való jogot.
 - A felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet ellentétes a REACH rendelet versenyképességi célkitűzéseivel, és különösen az engedélyezés című VII. fejezetével, és ekképpen befolyásolja a felperesek versenyképességi helyzetét, valamint sérti a felperesek kereskedelemhez való jogát azért, hogy elsőbbséget biztosít az anyagnak olyan információ ellenére, amely bizonyította, hogy az anyag nem felel meg azon feltételeknek, amelyek alapján a XIV. mellékletben annak elsőbbség biztosítandó, illetve amelyek alapján e mellékletbe azt fel kell venni.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az Európai Bizottság megsértette a felperesek védelemhez való jogát, továbbá megsértette az indokolási kötelezettségét.
 - A felperesek azt állítják, hogy az Európai Bizottság megsértette a védelemhez való jogukat, valamint ez az intézmény megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor nem indokolta meg, hogy miért „csoportosította” az anyagot a triklór-etilénnel, annak ellenére, hogy az Európai Vegyianyag-ügynökség kifejezetten elismerte (az elsőbbség biztosításával kapcsolatos megközelítési útmutatóban), hogy olyan esetben, amikor a „csoportosításhoz” hasonló, az 58. cikk (3) bekezdése szerinti hivatalos kritériumokon kívüli szempontokat vesznek figyelembe, az elsőbbség biztosításának okait egyértelműen meg kell jelölni, és azoknak meg kell felelniük az engedélyezési eljárás ajánlások megfogalmazására irányuló szakasza szerepének és céljának.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a vitatott rendelet sérti a felperesek jogszerű elvárásait.
 - A felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet elfogadása sérti a jogszerű elvárásaikat, amennyiben az nem felel meg az elsőbbség biztosításával kapcsolatos útmutatónak. Konkrétan a felperesek azt állítják, hogy az, hogy az nPB-nek elsőbbséget biztosítottak a XIV. mellékletben, illetve hogy felvették azt e mellékletbe, megsértette arra vonatkozó jogszerű elvárásaikat, hogy alkalmazni fogják a térfogatra vonatkozó kritériumot és a csoportosítással kapcsolatos megfontolásokat, mivel azok szerepelnek az elsőbbség biztosításával kapcsolatos megközelítési útmutatóban és az általános megközelítési útmutatóban.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a vitatott rendelet sérti az arányosság elvét.
 - A felperesek azt állítják, hogy az Európai Bizottságnak úgy kellett volna döntenie, hogy elhalasztja az nPB-nek a vitatott rendelet XIV. mellékletébe való felvételét, és ez kevésbé lett volna számukra terhes, mivel a felpereseket így nem sújtották volna már most a XIV. mellékletbe való felvétel következményei, hanem csupán akkor, amikor a nPB-t megfelelően veszik fel a XIV. mellékletbe, a valós relatív kiemelt elsőbbségre tekintettel.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a vitatott rendelet sérti az egyenlő bánásmód, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.
 - A felperesek azt állítják, hogy a vitatott rendelet sérti az egyenlő bánásmód, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel az anyagot – azáltal, hogy felveszi a REACH rendelet XIV. mellékletébe – másként kezeli, mint más anyagokat, ideértve az ólom-antimonsárgát. A felperesek szerint mindkét anyag összehasonlítható helyzetben volt: ugyanazon elsőbbség biztosításával kapcsolatos értékelési fordulóban vizsgálták azokat, mindkettő ugyanolyan, 17-es elsőbbségi eredményt ért el (vagy kellett volna elérnie), és az elsőbbségi vizsgálatuk mindkét esetben magában foglalt csoportosítási megfontolásokat. Azonban, a felperesek állítása szerint az Európai Vegyianyag-ügynökség és az Európai Bizottság eltérően kezelte azokat, mivel az anyag esetében ajánlást tettek a XIV. mellékletbe való felvételre, és később fel is vették azt oda, míg az ólom-antimonsárga esetében nem történt ilyen ajánlás, és így azt nem is vették oda fel.

A Törvényszék 2017. szeptember 6-i végzése – Systran kontra Bizottság

(T-481/13. és T-421/15. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(2017/C 357/40)

Az eljárás nyelve: francia

A hatodik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 336., 2013.11.16.